

▲ S VELKOU HOSPODÁŘSKOU KRIZÍ lze dnešní stav srovnávat spíše jen z hlediska psychologického dopadu na veřejnost, nikoli z hlediska ekonomického.

Je za tím stádní chování?

Ano, důvěry se nedostává v masovém měřítku. Těch osm bilionů záchranných dolarů nepomůže, jestliže na trzích není důvěra.

Domníváte se tedy, že stimuly při současných podmínkách na trzích postrádají smysl?

Ano, pro fungování ekonomiky je důležitější obnovit důvěru investorů i spotřebitelů. To se neděje.

Jak ji obnovit?

Myslím, že jediné tak, že určitá ekonomická opatření půjdou ruku v ruce s obecnější náladou veřejnosti, například s pocitem kýžené změny, jež by mohla přijít s novou Obamovou administrativou. Je to pak více věc politiky než ekonomiky. Lidé jsou však situací stále rozčarování, vadí jim, že bankéři na Wall Streetu jsou sanováni, dostávají pořád své bonusy, kdežto ti, co už nemají ani na splátky hypotéky, nikoli.

Obamova a Bushova administrativa – pozorujete nějakou změnu v reakci na krizi?

Výraznou nikoli. Amerika se stále pozvolna, ale jistě mění v socialistickou společnost. Ta opatření, která prováděl Bush, nejsou příliš odlišná od nynějších. Dva prezidenti z opačné strany politického spektra, kteří by se jinak pravděpodobně nemohli shodnout na ničem, pumpují do ekonomiky stamiliardy dolarů. Historicky tomu bylo jinak: republikáni vítali krizi jako ozdravnou kúru, již nemá cenu nějak zběsile potlačovat, kdežto až demokraté ji považovali za něco, co je třeba kurýrovat. Nyní tenhle rozdíl zmizel: o penězích pro ekonomiku nikdo nepochybuje, strany se jen liší v názorech, kam, na jaké projekty, je vydat.

Zdá se, že trhy jsou z Obamy poněkud „rozhozené“. Patrně čekaly mnohem razantnější změnu.

Přehnaná očekávání jsou záludná, neboť se téměř nikdy nenaplní. Zrovna jsem četl nějaký výzkum, jenž ukazoval, že už historicky se vysoká očekávání v nového prezidenta zpravidla „nepřeklápějí“ do výkonnosti trhů poté, co začne úřadovat. Statisticky řečeno, korelace je velmi nízká, téměř nulová.

Jsou namíste srovnání s velkou hospodářskou krizí třicátých let?

Srovnání je platné, řekněme, z psychologického hlediska: dopady na náladu ve společnosti jsou podobně chmurné. Zda je však platné i z hlediska ekonomického, to je otázka. Určité paralely existují, například ta, že jsme teď rovněž v recesi, ale scénáře a podmínky obou krizí jsou již velmi rozdílné. Ekonomické systémy tehdy a teď jsou opravdu úplně jiné. Nezdá se, že to lidé tak vnímají – velkou hospodářskou krizi pořád dokola studují a rozebírají.

Finanční krize přispěla k odhalení multimiliardových podvodníků Bernarda Madoffa či Allena Stanforda. Čekáte další taková obří „letadla“?

Samozřejmě doufám, že již k ničemu takovému nedojde. Nyní je dohled, například americké komise pro cenné papíry, mnohem ostrážitější a důkladnější. Více opatrní jsou i investoři a firmy. To znamená, že se brzy může provalit více skandálů. Ale uvidíme, s jistotou to tvrdit nelze. Mám za to, že lidé jsou vnitřně dobří. Vždy se ale najdou tací, kteří se snaží systém ošálit, ať je jakýkoli. Můžete vymýšlet sofistikované regulace, ale tito lidé je nakonec vždy nějak obejdou. I na tom je vidět, jak se trhy změnily: před padesáti lety by bylo zhora nemožné, aby jediná osoba připravila jiné o mnohemliardový majetek.

Souhlasíte s tím, že Evropa nakonec bude krizí zasázena bolavěji než USA například proto, že nemá tak flexibilní pracovní trh?

Spojené státy jsou do značné míry spotřební ekonomikou, kdežto mnohé evropské země se orientují na vývoz. Krize na ně tedy dolehla později. USA jsou historicky velmi odolné tváří v tvář neblahému hospodářskému vývoji. Na druhou stranu mají evropské ekonomiky k dispozici mnohem více sociálních politických nástrojů – rozvinutější sociální a zdravotní politiky, ne tak rozevřené příjmové nůžky. Bída v Evropě v porovnání s USA patrná skoro není. Ale právě proto: zotavení z hospodářského otřesu může trvat mnohem déle. Nemyslím si, že krize bude v Evropě hlubší než v USA, ale oživení si tady vyžádá více času.

Lukáš Kovanda ■

ARNOLDOVÁ JE VOLNÁ

Headhunteri jsou ve střehu. Od září bude „volná“ **Susan Arnoldová**, prezidentka di-

vizi mezinárodního obchodu u společnosti Procter & Gamble, jež je světovou jedničkou v produkci spotřebního zboží. Pětapadesátiletá Arnoldová, před několika dny ještě horká kandidátka na pozici nejvyššího šéfa Procter & Gamble, opouští nadnárodní konglomerát po 29 letech. Experti na lov špičkových manažerů se shodují, že Arnoldová přijme další zaměstnání zřejmě jen tehdy, půjde-li o džob na nejvyšším postu u některé ze skutečně velkých a globálních společností. Mezi firmy, které nyní hledají nové nejvyšší ředitele, patří například Playboy Enterprises nebo Sears Holdings. Arnoldová tak má šanci být prvním člověkem v čele společnosti z žebříčku Fortune 500, jež se hlásí ke své homosexualitě. Objevují se ale i spekulace, že Arnoldová si dá „pauzu“ a bude se věnovat rodině. S životní partnerkou vychovává dceru a syna.

-luk- ■

Lidé a podniky

ZMĚNY V COCA-COLE

Novým finančním ředitelem společnosti Coca-Cola HBC Česká republika/Slovensko se stal **Rudolf Halasz** (35). Jeho předchůdce

Keith E. Allen, jež tuto pozici zastával od roku 2007, odešel do americké Atlanty do funkce viceprezidenta pro interní audit Coca-Cola Enterprises. Halasz po absolvování Ekonomické univerzity v Bratislavě nastoupil v roce 1997 do společnosti Coca-Cola HBC Slovensko. Začínal na finančním oddělení jako účetní, v roce 2001 se stal manažerem pro finanční reporting, v roce 2005 pak manažerem finančních služeb pro Českou republiku a Slovensko. Od června 2006 působil ve vedení skupiny Coca-Cola Hellenic v Athénách na pozici manažera pro strategické plánování.

MICHÁLEK DO ECOMMERCE.CZ

Manažerem vývoje v IT společnosti ecommerce.cz byl jmenován **René Michálek** (40), který přišel z pozice technického ředitele ve firmě Qbizm technologies. Vystudoval matematiku na Masarykově univerzitě v Brně. Je ženatý a má dvě děti. Ve volném čase se věnuje lyžování, běhu a cyklistice.

-ema- ■